

2. Ő a békesség örök tanácsában, / Mint aki legfőbb a váltság titkában,
/ Emberré lett a teljes időben, / A bűn terhét szenvedte testében. /
Meghalt, áldozván halálós kínjával, / De fel is támadt maga hatal-
mával; / Ím, győzedelmes bajnok módjára / Felmegy, és ül szent
Atyja jobbára.
3. Mennybe menése az Emberfiának / Záloga lelkünk mennyei jus-
sának, / Melyet szerzett mint kezes vérével, / És közöl minden igaz
hívével. / Ő emberré, mi atyánkfiává lett, / Atyjának minket örö-
kösvé tett; / Maga előttünk mennybe felmene, / Nékünk is helyet
hogyan készítene.
4. Ő, kegyes Jézus, üdvösségünk ára, / Vállalt kezes, ki szent Atyád
jobbára / Magasztaltattál, te, ki örök, nagy, / Atyáddal egy és örök
Isten vagy: / Arra szereztél utat érdemeddel, / Isten Atyánktól nyert
örökségeddel, / Hogy dicsőséged lakóhelyébe / Méggy könyörülő fő-
pap képebe.
5. Áldunk s imádunk mindörökké téged, / És dicsőítjük örök Istensé-
ged; / Jó vagy, Uram, te, igen irgalmas, / Pap és király vagy, kegyes,
hatalmas. / A te érdemed a mi nyereségünk, / Mennybe menésed
élő reménységünk, / Hogy minket is mint örökségedben / Rész-
tetsz megnyert dicsőségében.
6. Adjad, Úr Jézus, hogy még e világban / Sátorozván is, ama menny-
országban / Részt vehessünk, s mint tulajdonunkkal / Szentül éljünk
mennyei jussunkkal, / És hogy e földet jó cselekedettel, / Hálaadás-
sal, buzgó tisztelettel / Mint lakostársai a szenteknek / Pitvarivá
téggyük az egeknek.